

ската династия и въ полза на конституционното управление) и въ християнскитѣ провинции на Турция (за да се разнебити Турция и увеличи Гърция), не знаемъ. Но това изглежда правдоподобно: връзкитѣ между български и грѣцки кроежи по това време сж на лице. Когато презъ есеньта на 1841 г. Раковски се установява въ Браила, за да подготви едно четнишко нахлуване въ България, той работи въ съгласие съ грѣцкитѣ революционери отъ Критъ и Тесалия. А когато съзаклетието бива открито и той самиятъ задържанъ и сждень, предъ следственитѣ власти той прави следнитѣ признания: „Има вече една година, откакъ, бидейки за втори пжтъ въ Атина, азъ прекарахъ времето съ други сънародници, които посещаваха гимназията и университета на този градъ. Целта на пребиването ни въ Гърция не бѣ друга, а отечеството. Въ тази епоха биде основано дружеството на критянитѣ и тесалийцитѣ. Ние българитѣ, които като млади студенти трѣбваше да бждемъ по-достпни за подобни идеи, бѣхме подтикнати отъ тозъ примѣръ да образуваме едно българско дружество, за да допринесемъ така за освобождението на нещастното си отечество. Следъ много тайни събрания, ние сполучихме да основемъ това дружество, подъ името Македонско дружество“. И нататкъ, въ тия признания отъ мартъ 1842 г., Раковски излага, какъ той самиятъ и Иларионъ заминали за Цариградъ и за България, какъ тѣ разпредѣлили задачата си така, че Раковски трѣбвало да следи отъ турската столица движението на турскитѣ войски, а Иларионъ да проучи положението въ страната, и какъ накрай самъ той се видѣлъ принуденъ да потегли за Браила, за да подготви тамъ друго едно възстание...

Дали Селимински е билъ приобщенъ къмъ идеята за подобно предприятие, ние не знаемъ. Имаме всички основания, обаче, да вѣрваме, че той, който е вече възрастенъ мжжъ, загриженъ да завърши на всѣка цена университетското си образование, не би погледналъ съ симпатия на подобенъ починъ отъ нѣкои луди-млади и би го осждилъ тъкмо тѣй като безразсжденъ и вреденъ, както е осждилъ почина на Мамарчова по-рано, при изселването отъ Сливенъ. Може-би Селимински е дочувалъ нѣщо за тия тайни събрания на атинскитѣ си приятели отъ края на 1840 и началото на 1841 г.; но той не спо-